
"Velmi obdivuji lidi, kteří své sny uskuteční nebo alespoň se o to pokouší a nezůstávají jen u slov."

Přinášíme Vám rozhovor se studentkou 2. lékařské fakulty Quynh Vu Thi Nhu. Na této fakultě studuje již třetím rokem studijní obor Všeobecné lékařství.

Mluvíte velice dobře česky. Vy sama jste od malička vyrůstala v ČR? Odkud pochází Vaše rodina?

Narodila jsem se v Hanoji ve Vietnamu, ve svých šesti letech jsem se s matkou přestěhovala do ČR za svým otcem, který zde studoval a pracoval. V Jablonci nad Nisou jsem docházela do ZŠ a do gymnázia U Balvanu. Na tomto gymnáziu mě nejen pomohli připravit se na přijímací zkoušky na medicínu, ale taky jsem tady poznala mnoho profesorů, kteří byli ochotni mi s čímkoliv pomoci, ale samozřejmě mně „nenadržovali“ a brali mě jako ostatní české studenty, což jsem velmi oceňovala. Zejména bych chtěla poděkovat panu profesorovi Josefu Drábkovi, který už odešel do důchodu. I přesto mi věnoval svůj čas a pomáhal mi s přípravou na přijímací zkoušky.

Proč jste se rozhodla studovat zrovna na Univerzitě Karlově a proč zrovna tento obor?

Proč UK? Protože je to nejprestižnější univerzita v ČR. Proč tento obor? Kdybych řekla, že jsem si vybrala tento obor, protože je mým snem pomáhat a léčit nemocné, nebylo by to upřímné. V době, kdy jsem se měla rozhodnout i svém budoucím povolání a učinit závažné rozhodnutí o svém budoucím životě, si myslím, že jsem nebyla ještě tak vyzrálá, abych se mohla správně rozhodnout. Byli to právě rodiče, kteří mi ukázali tuto „cestu“, snad to byl jejich tajný sen, když oni sami neměli možnosti jako já. Děkuji jim, že mě nenechali „bloudit“ v téhle zmatené době. Doufám, že se během studia naučím mnoho věcí, a že nebudu mít jen titul MUDr., ale chci se stát člověkem, který nejen vyléčí, ale nikdy nezapomene na svou rodinu a své přátele, kteří mě podporovali v těžkých chvílích.

Blíží se zkuškové období. Čeká Vás v něm něco speciálního? Jak se vůbec připravujete na zkoušky, máte nějaký svůj zavedený postup?

Letos v letním semestru mě čekají nejdrastičtější zkoušky, jde o patologii, patofyziologii a propedeutiku. Těžké zkoušky, ale myslím si, že co je v životě lehké, nemá význam. „Vybrali jste si těžký obor, ale krásný...“, slyším z úst našich profesorů. Neřekla bych těžký, ale totálně psychicky vyčerpávající na naši mysl. Mám vryty v hlavě frustrující chvílky, kdy jsem měla pocit, jako kdybych byla zasypána a nikdo mé tiché vzdechy neslyšel. Ale protože jsem osoba cílevědomá, vydržím i nějaké to zemětřesení.

Jak byste chtěla své znalosti uplatnit v budoucnu? Jakým směrem by se měla ubírat vaše „kariéra“?

Velmi obdivuji lidi, kteří své sny uskuteční nebo alespoň se o to pokouší a nezůstávají jen u slov. Mým snem je, aby se vybudovala v ČR poliklinika nebo menší nemocnice pro vietnamské občany, samozřejmě s vietnamskými lékaři. Důvodů proč je mnoho, uvedu alespoň některé. 1. Mnoho mých krajanů neumí nebo se ani nechce naučit česky, má problémy se domluvit a pochopit závažnost jejich nemocí, někdy se jedná o naprostou banalitu, ale neporozumění lékaři se někdy zbytečně obávají nejhoršího. 2. Chování některých lékařů a zejména sester vůči mým krajanům je krajně nevkusné,. Představa, že čekáte v čekárně než lékař ošetří všechny české pacienty a jako posledního si přivolá vietnamského pacienta, by každého odradilo od příští návštěvy. To jsou jen krajní případy, ale jsou i milejší důvody, proč tento nápad. Snad poskytnout těmto lidem alespoň trochu času a vyslechnout jejich obtíže. Nevím, jestli se mi podaří takovou „myšlenku“ zrealizovat, ale věřím, že snad v budoucnu se ke mně přidají i ostatní moji krajané – budoucí vietnamští lékaři a splníme si společný sen.

Jaké jsou vaše záliby?

Hraju od svých 10 let na klavír. Ráda sportuji, zejména mě baví tenis a plavání.

Univerzita v současné době slaví 660 let od svého založení. Co byste jí popřála do budoucna? Jsou nějaké věci z hlediska studia na UK, které by se měly do budoucna změnit? A naopak, co byste na současném stavu neměnila?

Aby nadále rozkvétala a aby její „půvab“ nadále oslňoval a nikdy nevyhasl v našich srdcích.

Děkuji za rozhovor.